

(המשך מעמוד 4)

רק חנק כלכלי ואמברגו על נשק ומשק ידרבן אותנו לעלות על הדרך הנכונה המובילה לעצמאות.
בל זמן שנוכל להתפרנס מפשיטת-יד ומתנות, לא נגיע לעצמאות. בהיותי במוסד קוה, שמעתי: בגניילדים בא ונקח ומספר לגננת: "יש לנו יצר ובר הסידות, והן הביאו לי אה קטן" התחרה בו פסקה: "ולנו יש גינה, ואמי מצאה לי שם אחת בכרוב". ותחסאר גרישה: "לאבא שלי יש כסף, והוא קנה לי אה קטן". עמד שם גם לושקה הקטן, והשיח לחמו: "אבא ואמא שלי פועלים. אין לנו לא יצר, לא גינה ולא כסף, עליכן אבא ואמא שלי עושים לי אחים ואחיות בעצמם...".
ונאמר: "עת צרה היא ליעקב וממנה יושע". ונאמר עוד: "והללויה גוים רבים, ואתה לא תלוה".

אגב, בזמנו דרשתי מלוי אשכול, שישלח תודה לדהגול על האמברגו. והנה, במציאת היתה זו הצלחה עבורנו.

לסכל את המזימה!

ברצוני להביע בזה את הזדעויותי הימוקה למיקרא הכתבה במדור "תשקיף" (הגולס הזה 1965) על העיסקה המשולשת בין קבוצות ביתר והפועל ירושלים. לדעתי, עיסקה זו, אם היא נכונה, הביאה

יחזק עזמרד מהלומה לספורט

את הכדורגל הישראלי בפרט והספורט בארץ בכלל לשפל המדרגה. אני תיקוה שמערכת העולם הזה, הנלחמת לביעור השחיתות במיקרים רבים, תזע גם במיקרה זה לחקור את הנושא עד תום, ולהעביר את המימצאים שבידה למודיעין אזרחי בדחיסות, עוד לפני הימשחק האמור, ובוה לסכל את המזימה השפלה הזו.

יחזק עזמרד, שכונת התיקוה, תל-אביב

לפרסם את הפיתרון

למרות שהשפה העברית אינה שפת-אם שלי, אני חובב תשבצים, אך לא תמיד אני מצליח לפתור אותם בשלמות. הייתי שמח אילו יכולתם לתת מדי-שבוע את פיתרון התשבץ מהשבוע שעבר, כפי שנהוג ברוב עיתוני העולם.

שלום וגנר, ירושלים

פעולת אדם פרטי

קראתי בעיתונים מיום 14.75, כי חבי רת פרידמן, יצרנית מקררים ומכונות כביסה, תובעת משרות-השירות 5.5 מיל' יון לירות, בעיקבות שידור עובדות מסול' פות - לדעתה - בתוכנית-הטלוויזיה כלבוטק, שבה הוצגה החברה באור מעוות ושלילי.

אחד הטעונוים היה, שאין בהבאת ארבע קובלנות מידגם מיצע של מאות אלפי לקוחות, מן הסתם, נעלמה מעיני החברה העובדה האובייקטיבית לדקות ההיקף שגני תן להקיף בתוכנית בת 30 דקות. כלקוח ש"זכה" להתייסר לא מעט בי-כבלי השירות של חברה זו, אני רואה בה מעין התעטפות בטלית שכולה תכלת. לפיכך, אני פונה אל כל אדם אשר ברי שותו מוצר כלשהו של פרידמן, ואשר המוצר ו/או השירות שקיבל עד אז לא סיפקו או הניחו דעתו, וגרמו לו טירדה - לשטח טענותיו בתמציתיות רבה, תוך ציון פרטים מדויקים ובדוקים (מקומות, תאריכים וכו'). ולשלוח זאת אל ת.ד. 44544, חיפה. החומר יועבר במלואו לר' שות עורכי התוכנית כלבוטק בטלוויזיה.

אסירים פוליטיים בג'יהיוס הכלא

בכתבתכם (העולם הזה 1963) על נישואי עם אהוד אדיב, יש אי-דיוקים רבים, אך ברצוני להתייחס רק לשתי נקודות שהן דיומוניות לחלוטין:
● לגבי העיסקה שהוצעה כביכול לאהוד אדיב, עלי-פה ישוחרר וייצא לחו"ל - להדום! מכאן גם שלא יכול היה להיות סירוב לקבלה.

● הנישואים לא נערכו במטרה ליסייע לשיחרורו, ואינני סבורה כי יש בהם במעל כדי לסייע לשיחרורו. גם הפירסומים שהיו בעיתונים אחרים, כאי-לו נועדו הנישואים לסייע לו בחנינה, אינם נכונים (ראה גורלם של אסירים נשואים, אבות ל-10 ילדים).

● בהזדמנות זו ברצוני להוסיף על הדיברים הנכונים שכתבתם, המתנייחים לי-מיגור העצום שבתנאים ובמדיניות הימאפיינים את בתי-הסוהר בישראל:

● התנאים הפיסיים בכלא הם תתי-אנושיים: הצפיפות נוראה; התאים שוכנים וקירותיהם לחים; חומות הי-כלא אינן מאפשרות כמעט לשמש לחודר אף לחצר. המזון דל, הן בכמות והן בי-איכות: בעיקר קיים מחסור בחלבונים ובוויטמינים. התנאים הסניטריים - למטה מכל ביקורת.

● כתוצאה מכך, סובלים אסירים רבים ממצב בריאותי רעוע, והסימפטומים הי-שכיחים הם ירידה במישקל וחולשה. רוב האסירים מקבלים אולקוס כעבור כשנה לשחותם בכלא. טיפול רפואי ניתן לאסיר רק כשמצבו חמור ביותר.

● הבעייה המרכזית בחיי-הכלא היא שאין קוד ברור המגדיר את זכויות האסיר וחובותיו. אלה נתונים לשיקול-דעתו של שירות בתי-הסוהר ושל מנהל-הכלא, בתחום שילטוני. מצב זה יוצר מציאות שבה נתונים האסירים בידינו של מנהל-הכלא - לשבט או לחסד. תנאים אלה מעודדים הלשנות.

● "התנהגות טובה" - כלומר, שיתוף-פעולה עם שילטונות-הכלא נגד ציבור-האסירים - מזכה את האסיר בביקורים נוספים, תא נוח יותר, חופשה וכו'. "התנהגות טובה" היא גם אחד השיקור לים המנחים את ועדתי-השיחרורים בחח-לטה על "נכיו שלישי".

● סמכות השיפוט והענישה של מנהל בתי-הסוהר כלפי נתניו הן רחבות ביותר, ואין כל פיקוח ממשי על הח-לטותיו. העונש הנפוץ ביותר הוא צינוק, ולעיתים נידון האסיר לצינוק לחיות על לחם ומים בלבד. מן האסיר השפוט לי-צינוק נשללים ביקורים.

● במילים אחרות, האסיר נתון במשך כל הזמן לסחיטה. בעבור כל "הטבה", עליו לשלם בויתור. שירות בתי-הסוהר איננו מעוניין לקבוע קוד חדי-משמע, כי

מעניין לדעת תחת איזה הופיעה רכישת המתנות לפרס וליעקובי בתקציבי דן ואגד. האם היא נרשמה בסעיף "הברי-אה", "סיפרות מקצועית", או "תוספת בושה"?

חבר, אגד, נתניה

זרדת מהארץ - בשביח החטבות

אנו, חמישה מאזרחי ישראל, מבקשים להפנות באמצעות העולם הזה, מיכתב גלוי אל הגורמים המטטלים בהעלאת ישראלים יורדים, באמצעות ח"כ עדי יפה, שהיה יושב-ראש הוועדה לבדיקת הנושא (ושהמלצותיה פורסמו בעיתונות בתחילת השבוע שעבר).

בזמן שהרינו מתכבדים לפנות אליכם ולי-בקשכם להואיל לרשום אותנו, הח"מ, כמועמדים לקבלת ההקלות וזכויות-היתר שהוועדה, שבראשותו של ח"כ יפה, החי-ליטה להעניק לישראלים-יורדים שיסיכמו לחזור לארץ.

● מובן שבתמורה לכך אנו מתחייבים בזה למלא אחר כל הדרישות הנובעות מקבלת זכויות אלה, ובכלל זה - אנו מתחייבים:
● לרדת מן הארץ בתוך חצי שנה.
● ללמוד מיקצוע חיוני, שכמוכן לא נוכל לפרטו במכתב גלוי זה.
● לתשובתכם אנו ממתנים, ואנו מאמינים בכל לב שתעזרו לנו ככל יכולתכם בי-מימוש שאיפתנו זו.

י.ג. א.ש. י.מ. ד.א. ח.ד. ירושלים

בשתיקה על העולות של מערכת בתי-הסוהר ומסרב לחזור בתשובה, נמנע ממנו שיחרור מוקדם.
הצנזורה המופעלת עלי-די שילטונות בתי-הסוהר פוגעת במיוחד באסירים פוליטיים. האסירים חייבים ללחום בעור-שיניהם כדי לזכות בספר-קריאה. למרות החלטת בני"ש, שקבעה כי זכותו של אסיר

סילויה אדיב איך מעוררים הלשנות

לקבל כל ספר המותר בישראל, מתחמ-קים שילטונות בתי-הסוהר מקיומה. מיכתבים יוצאים ונכנסים עוברים צני-זורה קדונית.
לאחרונה נקבע, שרירותית, כי מיכתב יוגבל לך אחד בלבד (מותרים רק שני מיכתבים בחודש). מיותר להוסיף כי אין מכניסים לכלא עיתונים שאינם מבטאים את עמדת השילטונות.

● האסירים נאלצים לעבוד, למרות ש-חלקם מעדיף להקדיש את הזמן ללימודים. יש להדגיש כי אסירים ערביים נעשו על סירובם לטוות רישות-הסוואה לצח"ל.

אני סבורה כי יש להביא את הדברים הנ"ל לידיעת הציבור, ומקווה שתפרטו את מיכתבי במלואו.

סילויה אדיב, ת"א

צל"ג במקום צל"ש

היות שאתם נוהגים להעניק צל"ש לתוכנית-טלוויזיה מובהרת, לבמאי או לי-מפיקי-תוכניות, הריני להציע שתעניקו גם צל"ג (ציון-לגנאי).

את הצל"ג הראשון הייתי נוהן לבמאי (או למי שאחראי על הנושא הנ"ל, כי מרוב כתובות אי-אפשר אף-פעם לדעת מי עושה מה), שביים את טכס-הפתחה של כינוס הפועל. לקחו מופע ססוגי והמוני כזה, וחראו רוב הזמן את הפרצופים הקפוי-אימ-מקור מקרוב, במקום לצלם אותם ממרחק סביר (ולא מגובה 40 מטר, שבו אתה רואה אנשים כיתושים ומצלמה מת-נדנדת שארטיטו עומדת ליפול). שאו יכולים היינו לראות את כל המתעמלים בקבוצה אחת גדולה, כפי שהתכוונו מארי-גני המופע להראות אותם.

אם כן, לאדם כזה מגיע בהחלט צל"ג, כי הוא הצליח להרגיז את קהל הצופים במשך שעה וחצי רצופות.

אריק שרף, קיבוץ מגד

המבקר תקף וגימגם

בשבוע שעבר התפרסמו דברים רבים על דו"ח מבקר-המדינה, שחשף לעיני כל את השחיתות וחליקויים בישראל. תמוה הדבר כי בראיון הטלוויזיוני למחרת יום פירסום הדו"ח, בתוכנית מוקד, אותו איש שיום לפני-כן תקף בחריפות את האחראים, (המשך בעמוד 8)